

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.817 van 15 januari 2015
in de zaak A. 209.236/VII-38.850.**

In zake : Marie-José VAN DYCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Smeyers
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Verzoekende partij in tussenkomst :
de BVBA MARMERWERKEN VERBAENDERT
gevestigd te 2170 Merksem
Bredabaan 811

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 juni 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 28 maart 2013 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Marmerwerken Verbaendert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor marmerwerken, gelegen aan de Bredabaan 811 te Antwerpen (Merksem), slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 225.785 van 12 december 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De verzoekende partij in tussenkomst heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. Dit verzoek is afgewezen bij beschikking van 23 april 2014.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 december 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie Cornelis, die loco advocaat Christophe Smeyers verschijnt voor verzoekster, is gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Marmerwerken Verbaendert exploiteert een natuursteenbedrijf aan de Bredabaan 811 te Merksem.

Het bedrijf kreeg op 22 april 1982 een vergunning voor een termijn verstrijkend op 22 april 2012, doch ingevolge artikel 44 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ingekort tot 1 september 2011.

3.2. Op 12 januari 2009 dient de BVBA Marmerwerken Verbaendert een aanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de bestaande inrichting.

3.3. Bij besluit van 29 mei 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn van vijf jaar.

3.4. Op 8 juli 2009 stelt verzoekster bij de deputatie van de provincie Antwerpen administratief beroep in tegen voormeld besluit.

3.5. Met haar besluit van 26 november 2009 wijst de deputatie van de provincie Antwerpen het beroep grotendeels af. Er worden weliswaar een aantal bijkomende milieuvoorwaarden opgelegd, maar de beroepen vergunning als dusdanig wordt bevestigd.

3.6. Bij arrest nr. 211.731 van 3 maart 2011 vernietigt de Raad van State het voormelde besluit van 26 november 2009.

3.7. Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009 hernomen.

3.8. Op 23 juni 2011 beslist de deputatie van de provincie Antwerpen opnieuw om het beroep van verzoekster slechts gedeeltelijk gegrond te verklaren.

3.9. Ook het voormelde besluit wordt later door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 221.183 van 25 oktober 2012.

3.10. De administratieve beroepsprocedure wordt andermaal hernomen.

3.11. Na het uitbrengen van de vereiste adviezen, beslist de deputatie van de provincie Antwerpen op 28 maart 2013 om het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009 deels gegrond te verklaren.

Dit is de bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een woongebied van het gewestplan Antwerpen;

Overwegende dat uit het advies van de PSA duidelijk blijkt dat de inrichting een kleinbedrijf betreft en een bedrijf is dat ambachtelijke activiteiten verricht (beperkt aantal machines (13), beperkt aantal werknemers (4), beperkte materiële vaste activa, beperkte winstmarges, verwerking in hoofdzaak in opdracht van particulieren, aflevering van beperkte onderdelen voor in hoofdzaak particuliere woonsten, kernverrichtingen bestaan in de niet-geautomatiseerde verwerking van grondstoffen door middel van onder meer handenarbeid (kenmerk van ambachtelijke activiteiten)); dat voormelde activiteiten/funcities van handel, kleinbedrijf en ambacht op zich niet onverenigbaar zijn met de bestemming woongebied aangezien 'handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf' onder bepaalde voorwaarden zijn toegelaten; dat het woongebied geen uitsluitend residentieel karakter heeft; dat aan de zijde van de Bredabaan dit gekenmerkt wordt door dominantie van kleinhandelszaken, die het woongebied vanaf de Bredabaan tot diep (tot aan de achterzijde van de woningen gelegen aan de Van Praetlei) penetreren; dat de Van Praetlei een rustigere straat is met een in hoofdzaak woonkarakter waar

ambachtelijke functies, kleinbedrijf en horeca echter evenmin vreemde elementen vormen; dat (ook bevestigd door de PSA) dit bedrijf geen intrinsiek hinderlijk of storend karakter heeft zodat het in het betrokken woongebied kan worden ingeplant;

Overwegende dat inrichtingen voor dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf enkel in woongebied worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat uit het uitgebreide advies van de PSA van 11 december 2012, zoals hierboven weergegeven, duidelijk blijkt dat aan beide voorwaarden alleszins werd voldaan; volgende motivering werd gegeven:

'De onmiddellijke omgeving van het bedrijf aan de zijde van de Bredabaan laat zich kenmerken door een aantal hoge huizen -appartementsblokken met drie tot vier bouwlagen, en diverse kleinhandelszaken die ter hoogte van het bedrijf door reclamepanelen het uitzicht domineren. Onder meer kunnen op het rechtsaanpalende perceel vanaf straatzijde Scapino, Schoenen Torfs en Modemakers worden gevonden (Bredabaan 809 en 809B), op het linksaanpalende perceel Forcom (computerwinkel), op nr. 817 O' Cool, op nr. 829A JBC en nr. 833 een Delhaize worden gevonden. De Van Praetlei betreft hoofdzakelijk een woonstraat met overwegend gesloten bebouwing met twee tot drie bouwlagen (+ zadeldak), met één- en meergezinswoningen. Ter hoogte van het kruispunt Azalealei -Camelialei-Van Praetlei kunnen op de hoekpercelen meerdere meergezinswoningen worden aangetroffen. Ter hoogte van Van Praetlei 145 kan een drukkerij (Cel-pro-Phart NV) worden gevonden met in- en uitrit ter hoogte van de Van Praetlei, alsook douaneagent Balie 21 NV (Van Praetlei 145) en Centrum De Grave (feestzaal en parochiecentrum).

Het woongebied heeft bijgevolg geenszins een uitsluitend residentieel karakter, en wordt aan zijde van de Bredabaan integendeel gekenmerkt door dominantie van kleinhandelszaken, die het woongebied vanaf de Bredabaan tot diep (tot aan de achterzijde van de woningen gelegen aan de Van Praetlei) penetreren, De Van Praetlei is een rustigere straat met een in hoofdzaak woonkarakter, waar ambachtelijke functies, kleinbedrijf en horeca echter evenmin vreemde elementen vormen.

Het atelier met de machines staat op een nog respectabele afstand van de Van Praetlei (ca. 90 m) ingeplant. Het vermogen (70kW) stemt overeen met het vermogen van bepaalde personenwagens. Het geluid en de trillingen veroorzaakt door de machines in het atelier kunnen door de muren en dak van het gebouw, alsook door de afstand die gerespecteerd wordt tot de Van Praetlei, grotendeels geabsorbeerd worden, zodat de buurt kan gevrijwaard worden van overmatige geluidshinder. Vrachtverkeer vond in het verleden op vergunde wijze zowel ter hoogte van de Bredabaan (op grote schaal) en ter hoogte van de Van Praetlei plaats.

Gezien de grootte van het perceel kan er zoveel mogelijk op eigen terrein voorzien worden qua parkeren, laden en lossen, waardoor de

hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft. Het bedrijf vraagt geen noemenswaardige uitbreidingen.

De Van Praetlei is qua breedte an sich niet ongeschikt voor passage van beperkt vrachtverkeer.

Uit de gevoegde foto's bij het bezwaarschrift van mevrouw Van Dijck kan blijken dat de term 'zwaar vrachtverkeer' overigens dient genuanceerd, en dat tevens kleinere vrachtwagens voor toelevering zorgen en dat het aantal leveringen beperkt blijft en geen dagelijkse vrachtwagenbewegingen plaatsvinden.

Het verdient wel aanbeveling dat zoveel als mogelijk vrachtverkeer langs de Bredabaan ontsluit, ter ontlasting van de aanpalende woningen ter hoogte van de Van Praetlei, dit buiten de openingsuren van de aanpalende winkels (voor 10u).

Het bedrijf sluit aan op een parking met daarop een aantal handelszaken, zodat het bedrijf zich ter hoogte van de Bredabaan visueel inpast.

Door het uitzicht van de bestaande woningen aan overzijde van de Van Praetlei op bestaande garages, wordt visuele hinder herleid tot een voor de omgeving aanvaardbaar beeld, gelet die omgeving reeds gekenmerkt wordt door uitzicht op handelszaken met grote volumes.

Ook de loszone wordt door de bestaande garages visueel van de Van Praetlei gescheiden. De openingsuren van het bedrijf zijn eerder gewone openingsuren, namelijk van 9 tot 5 op weekdays en van 10 tot 13u op zaterdagen, terwijl vele winkels in de omgeving gewoonlijk tevens op zondag open zijn. Leveringen voor laden en lossen vinden veelal vroeger, vanaf ca. 7.30u plaats, wat evenmin onaanvaardbaar vroeg kan worden genoemd. De openingsuren van het bedrijf vallen bijgevolg grotendeels samen met gebruikelijke werkdagen, zodat, in combinatie met de omstandigheid dat de activiteiten op nog een redelijke afstand van de Van Praetlei plaatsvinden, kan worden aangenomen dat het bedrijf geen intrinsiek hinderlijk of storend karakter heeft derwijze dat het niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant.

Er kan geoordeeld worden dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied';

Overwegende dat derhalve de adviezen van de PSA en de PMVC ter zake integraal worden gevolgd;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat op milieutechnisch vlak wordt vastgesteld dat mits het opleggen van bijzondere vergunningsvoorwaarden een aanvaardbare hinder wordt teweeggebracht t.o.v. de omgeving; dat de opgelegde bijzondere voorwaarden worden vervangen en volgende bijzondere voorwaarden dan ook bijkomend worden opgelegd:

- Laden en lossen moet gebeuren weg gericht van de woning Van Praetlei 112. De ruimte aan de voormalige garageboxen moet altijd vrij zijn en mag slechts dienen als tijdelijke opslag (max 48h)

van marmer, natuur- en kunststeen in afwachting van opslag in het magazijn.

- Laad- en losactiviteiten mogen buiten niet plaatsvinden voor 7h30. Er mogen geen geluidsproducerende bewerkingen uitgevoerd worden voor 7h30. Er mogen geen geluidsproducerende machinale bewerkingen van marmer, natuur- of kunststeen in open lucht uitgevoerd worden.
- Ramen en deuren dienen tijdens de werkuren gesloten te blijven, of voorzien van degelijke geluidswerende flappen. Deze worden enkel geopend tijdens het doorvoeren van personen, goederen en materiaal en in geval van overmacht;

Overwegende dat de adviezen van de AMV en de PMVC, zoals hierboven weergegeven, in aanmerking worden genomen; dat derhalve de vergunning kan worden verleend voor een termijn lopend tot 1 september 2016;

Overwegende dat de opslag van gassen door de exploitant gereduceerd werd tot 150 liter; dat daardoor deze opslag niet indelingsplichtig is;

Overwegende dat de rubrieken 3.1 en 3.3 thans opgeheven zijn in de Vlarem-indelingslijst; dat beide rubrieken dan ook geschrapt kunnen worden in het voorwerp van het collegebesluit;

Overwegende dat voor de evaluatie van de elementen aangebracht door de beroeper, gehoord door de PMVC, verwezen wordt naar het advies van de PMVC, zoals hierboven weergegeven;

Overwegende dat uit de toepassing van de in artikel 3 §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 vermelde beoordelingsschema's blijkt dat de gevraagde activiteiten van die aard zijn dat ze niet relevant zijn voor wat betreft invloed op het watersysteem; dat de aanvraag bijgevolg voldoet aan de in artikel 5 opgesomde doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. In de laatste memorie werpt de verwerende partij een exceptie van gebrek aan actueel belang op ingevolge de herlokalisatie in de loop van de maand mei 2014 van de met het bestreden besluit vergunde inrichting.

5. Nadat verzoekster in het auditorsverslag, gelet op de recente verplaatsing van het bedrijf, werd uitgenodigd duidelijkheid te verschaffen over

het actueel karakter van haar belang, benadrukt zij in de laatste memorie dat zij nog steeds over een actueel belang beschikt, aangezien de herlokalisatie niet tot gevolg heeft gehad dat de milieuvergunning automatisch is vervallen en de geldigheidsduur van de vergunning evenmin verstreken is. Zij legt haar belang in hoofdde in het verkrijgen van de zekerheid dat de bestreden milieuvergunning niet meer kan dienen als juridische basis voor het exploiteren van hinderlijke activiteiten vlak naast haar woning.

Beoordeling

6. Een omwonende behoudt zijn belang bij het ingestelde annulatieberoep wanneer de activiteiten waarop de bestreden milieuvergunning betrekking heeft, weliswaar werden stopgezet zonder dat evenwel vaststaat dat de vergunning daardoor is vervallen.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. In een eerste middel roept verzoekster de schending in van artikel 7.4.4, § 1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO), van artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), van artikel 50, 3°, b), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel :

"Doordat verwerende partij bij de beoordeling van de voorliggende milieuvergunningsaanvraag niet op afdoende wijze heeft nagegaan of het aangevraagde in overeenstemming was met het van toepassing zijnde gewestplan, waar het gebied waar de aanvraag betrekking op heeft is ingekleurd als woongebied

Terwijl een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag, gelet op de bindende en verordenende kracht van deze plannen (artikel 7.4.4 § 1 VCRO) de van toepassing zijnde plannen van aanleg in acht dient te nemen en dient te motiveren waarom de milieuvergunningsaanvraag al dan niet in overeenstemming is met het van toepassing zijnde plan van aanleg.

En terwijl verwerende partij bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag op zorgvuldige wijze had dienen na te gaan of het aangevraagde in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied, wat impliceert dat zij had dienen na te gaan of het aangevraagde bestaanbaar is met het woongebied en vervolgens op grond van draagkrachtige motieven had dienen te motiveren of en waarom dit al dan niet het geval is

Zodat de aangehaalde beginselen en bepalingen miskend werden".

Het middel wordt als volgt toegelicht :

"43. Iedere overheid die uitspraak doet over een aanvraag tot milieuvergunning is verplicht om na te gaan of deze aanvraag in overeenstemming is met de van toepassing zijnde plannen van aanleg, gelet op het feit dat deze plannen conform artikel 7.4.4 § 1 VCRO bindende en verordenende kracht hebben. In de traditionele rechtspraak van Uw Raad wordt dit als volgt verwoord:

'Overwegende dat de overheid die moet beschikken over een milieuvergunningsaanvraag op grond van artikel 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, ertoe gehouden is de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen; dat uit dat principe voortvloeit dat de overheid concreet dient te onderzoeken of de aanvraag al dan niet kan worden ingepast in de toepasselijke voorschriften van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (inrichtingsbesluit); dat het gegeven dat voor de inrichting reeds een bouwvergunning is verleend de overheid die uitspraak moet doen over een milieuvergunningsaanvraag er geenszins van ontslaat de aanvraag te toetsen aan de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften; dat op dat vlak de beslissing over de ingediende milieuvergunningsaanvraag niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar de motivering van de

bouwvergunning, zoals de verwerende partij in haar laatste memorie nog beklemtoont.' (...)

44. In casu houdt dit in dat de vergunningverlenende overheid (zijnde de Deputatie) nauwkeurig had dienen na te gaan of het aangevraagde in overeenstemming was met het gewestplan Antwerpen waar de bewuste gronden zijn ingekleurd als woongebied.

45. Om nu te kunnen nagaan welke activiteiten zijn toegelaten in een gebied dat onder dit bestemmingsvoorschrift ressorteert, dient verwezen te worden naar artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit, volgens hetwelk de gebieden die op het gewestplan zijn ingekleurd als woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf - voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd -, voor groene ruimten, voor sociaal culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

46. Meer concreet had de vergunningverlenende overheid dienen na te gaan of de exploitatie bestaanbaar is met de bestemming woongebied (huidig middel) en of deze verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving (tweede middel).

47. Wat de bestaanbaarheid met de bestemming woongebied betreft, verwijst verzoekende partij in eerste instantie naar de Omzendbrief van 8 juli 1997 waarin met betrekking tot de toetsing aan de bestaanbaarheid met het woongebied het volgende wordt gesteld:

'Bij het beoordelen van de bestaanbaarheid met de bestemming van woongebied dient rekening te worden gehouden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor dat laatste inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied (bijvoorbeeld louter residentiële wijk of woonpark). Inrichtingen die de woonfunctie van het gebied in gevaar brengen, kunnen niet worden toegelaten. Vanuit stedenbouwkundig standpunt dient niet enkel rekening te worden gehouden met de huidige bebouwing, maar ook met de bebouwing zoals zij zich overeenkomstig de bestemming en de aanleg van het gebied zal of moet kunnen ontwikkelen.'

48. Deze omzendbrief vindt ook weerklink in de rechtspraak van Uw Raad. Zo stelde Uw Raad in talloze arresten evenals in het vernietigingsarrest nr. 211.731 van 3 maart 2011 in de procedure gekend onder het rolnummer G/A 195.545/VII - 37.682 met betrekking tot de toetsing van het aangevraagde aan de bestaanbaarheid met het woongebied het volgende:

'Bij het beoordelen van de bestaanbaarheid dient rekening te worden gehouden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor een inrichting inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied.'

49. Bovendien is het uit den boze dat motieven onderling tegenstrijdig zijn en evenmin mag er een tegenstrijdigheid bestaan tussen de motieven en het dictum. Een kennelijke tegenspraak in de motieven staat immers gelijk met een gemis aan motivering.

50. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de overheid op zorgvuldige wijze haar besluitvorming voorbereidt. Deze zorgvuldige voorbereiding houdt in dat de door de overheid genomen beslissingen dienen te steunen op een correcte feitenvinding en dat de overheid zich zo nodig voldoende dient te informeren om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

51. Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer de beoordelende rechter (in casu Uw Raad) vaststelt dat er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de relevante feiten en de bestreden beslissing.

(...)

52. In het kader van huidig dossier heeft de verwerende partij de milieuvergunningsaanvraag van de BVBA Marmerwerken Verbaendert niet op afdoende wijze getoetst op de bestaanbaarheid met het woongebied. De enige passage die met betrekking tot de bestaanbaarheid met het woongebied en meer bepaald met betrekking tot het hinderlijk karakter van de exploitatie in de bestreden beslissing is opgenomen luidt als volgt:

'Het atelier met de machines staat op een nog respectabele afstand van de Van Praetlei (ca. 90m) ingeplant. Het vermogen (70 kW) stemt overeen met het vermogen van bepaalde personenwagens. Het geluid en de trillingen veroorzaakt door de machines in het atelier kunnen door de muren en dak van het gebouw, alsook door de afstand die gerespecteerd wordt tot de Van Praetlei, grotendeels geabsorbeerd worden, zodat de buurt kan gevrijwaard worden van overmatige geluidshinder. Vrachtverkeer vond in het verleden op vergunde wijze zowel ter hoogte van de Bredabaan (op grote schaal) en ter hoogte van de Van Praetlei plaats.

Gezien de grootte van het perceel kan er zoveel mogelijk op eigen terrein voorzien worden qua parkeren, laden en lossen, waardoor de hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft. Het bedrijf vraagt geen noemenswaardige uitbreidingen.'

53. In deze passage uit de bestreden beslissing, noch in het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar waarop de bestreden beslissing op dit punt is gebaseerd wordt echter op geen enkele wijze ingegaan op de vraag of het bedrijf wel thuishoort in het woongebied voor wat de aard van haar activiteiten betreft. Nochtans is het niet vanzelfsprekend dat een bedrijf dat activiteiten uitvoert die hoofdzakelijk op productie van bouwmaterialen zoals marmer en natuursteen gericht zijn en die een significante impact kunnen hebben op het vlak van stofhinder, geluidshinder en verkeershinder in dit woongebied thuishoren. Zo stelde de dienst stadsontwikkeling/stedenbouwkundige vergunningen van de Stad Antwerpen m.b.t. de bestaanbaarheid van het bedrijf van de BVBA Marmerwerken Verbaendert tot het woongebied het volgende:

'maar de bevoorradingsdienst dient te gebeuren langs een recent heraangelegde straat die er op gericht is om zo weinig mogelijk verkeer te verwerken en het verkeer ook zo traag mogelijk laat verlopen. Daarom is de straat ook vrij smal en heeft ze verschillende knikken.

Zwaar vrachtvervoer wordt best uit de straat geweerd. Vrachtwagens met marmerplaten kunnen als zwaar vrachtvervoer worden beschouwd. Bovendien is de aard van de functie er op gericht om marmer te verwerken. Dit soort bedrijven zou best verplaatst worden naar de aangewezen kmo-gebieden of industriegebieden waardoor de vrij gekomen ruimte een meer inpasbare bestemming kan krijgen.' (...)

54. Dit standpunt van dienst Stadsontwikkeling/stedenbouwkundige vergunningen wordt bevestigd in de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen zelf waarin het volgende wordt opgemerkt:

'Volgens het gewestplan Antwerpen ligt het bedrijf in woongebied aan de Bredabaan te Merksem. In hetzelfde bouwblok zijn nog verschillende andere bedrijven gehuisvest actief in detailhandel. Verschil is evenwel dat enkel het natuursteenbedrijf een productie heeft, een productie bovendien die op het vlak van stofhinder, geluidshinder en verkeershinder een significante impact kan hebben. Vooral het exploitatiegegeven dat laad- en losactiviteiten van het bedrijf enkel kunnen plaatsvinden langs de smalle woonstraat Van Praetlei sterkt de stedenbouwkundige en milieutechnische bezwaren tegen een dergelijk hinderlijk bedrijf in een woonzone. Dit soort bedrijvigheid hoort bij voorkeur thuis in een bedrijvenzone' (...)

55. Hier komt bovendien nog bij dat overeenkomstig artikel 5.30.0.2 van VLAREM II ingedeeld in klasse 1 van rubriek 30.7 niet in woongebied mogen worden ingeplant. In casu gaat het echter niet om een klasse 1 maar om een klasse 2 activiteit. Men kan er echter niet omheen dat deze verbodsbepaling uit VLAREM II een indicatie is dat de bestaanbaarheid van de activiteiten van bedrijven die, zoals de BVBA Marmerwerken Verbaendert, ingedeeld zijn in rubriek 30.7 van de indelingslijst bij VLAREM I met de bestemming woongebied problematisch is.

56. In de bestreden beslissing wordt ook gesteld dat het geluid en de trillingen veroorzaakt door de machines in het atelier door de muren en het dak van het gebouw, alsook door de afstand tot de Van Praetlei, kunnen geabsorbeerd worden. Dit standpunt kan niet worden bijgetreden. Niet alleen wordt in deze passage geen rekening gehouden met de woning van verzoekende partij die uitgaat op de servitudeweg en vlak naast de inrichting van de BVBA Marmerwerken Verbaendert is gelegen. Bovendien is dit standpunt manifest foutief. Zo zijn er in de loop der jaren barsten ontstaan in de muur die gemeenschappelijk is aan de woning van verzoekende partij en de BVBA Marmerwerken Verbaendert (...) Deze barsten zijn te wijten aan trillingen die voortkomen uit de exploitatie van het marmerbedrijf van de BVBA Marmerwerken Verbaendert.

57. Verder wordt zowel in de bestreden beslissing als in het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar gesteld dat gezien de grootte van het perceel er zoveel mogelijk op eigen terrein (lees: het perceel 252 E dat zich vlak voor de woning van verzoekende partij bevindt) voorzien kan worden qua parkeren, laden en lossen waardoor de hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft. Hiermee gaan de Deputatie en de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar lijnrecht in tegen het verslag van de afdeling Milieu-Inspectie (...) waarin m.b.t. de ontsluiting van het bedrijf langs de

Van Praetlei, en meer bepaald met betrekking tot het gebruik van het kadastraal perceel 41-B-252 E dat zich vlak voor de woning van verzoekende partij bevindt het volgende opgemerkt:

'De bestaande inrit lijkt ons, gezien de geringe breedte ervan, haar S-vorm, en de lokatie van de garageboxen, absoluut niet geschikt om toegang te verlenen tot het zwaar verkeer dat ingezet wordt om ladingen natuursteen te laden en/of te lossen.

Bovendien zijn de laad- en losactiviteiten op de krappe ruimte die dan nog overblijft langs de vrachtwagen, wel degelijk een risico en een bron van hinder voor de omwonenden.

De toegepaste praktijk natuurstenen platen te zagen bij de ingang van de loods leidt, gezien de onmiddellijke nabijheid van de woningen in de buurt, zeer waarschijnlijk tot stofhinder.

Wij menen uit bovenstaande vaststellingen te kunnen besluiten dat de exploitant van deze hinderlijk ingedeelde inrichting niet alle nodige maatregelen treft om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en, om bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden.'

58. Anders verwoord stelt verwerende partij dat, gelet op het feit dat de vrachtwagens hun laad- en losactiviteiten uitvoeren vlak voor de woning van verzoekende partij - ter illustratie verwijst verzoekende partij naar de stukken (...) - de hinder beperkt blijft. Een situatie die door de Afdeling Milieu-Inspectie als gevaarlijk en hinderlijk voor de omwonenden wordt gekwalificeerd, wordt door verwerende partij m.a.w. als hinderbeperkend omschreven. Begrijpen wie kan!

59. Hier komt nog bij dat de bestreden beslissing en het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, hoewel de situatie sindsdien nog steeds niet is gewijzigd, in schril contrast staan met het advies (...) dat door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 19 augustus 2009 werd uitgebracht n.a.v. de eerdere procedure die bij Uw Raad bekend is onder het rolnummer G/A 195.545/VII - 37.682. Met betrekking tot de ontsluiting langs de Van Praetlei wordt in dit advies meer bepaald het volgende gesteld:

'Overwegende dat om reden van de goede ruimtelijke ordening de moeilijke toegang tot het bedrijf en de hinder die ontstaat bij het leveren van de materialen via de Van Praetlei en het beroepschrift van meester Smeyers namens mevrouw Van Dyck gefundeerd is.

Derhalve dient het bedrijf te worden geherlokaliseerd naar een KMO-zone.'

60. In tegenstelling tot het zonet aangehaalde advies van 19 augustus 2009 staan noch verwerende partij, noch de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stil bij de specifieke feitelijke constellatie die aan huidig dossier ten grondslag ligt, meer bepaald bij de smalle S-vormige inrit en de krappe ruimte waarlangs het zwaar vrachtverkeer moet passeren bij het uitvoeren van de laad- en losactiviteiten. Deze inrit wordt door de Afdeling Milieu-Inspectie nochtans duidelijk en ondubbelzinnig omschreven als ongeschikt om zwaar vrachtverkeer te laten passeren. Bovendien vormen de laad- en losactiviteiten een bron van hinder en gevaar voor de omwonenden, zo blijkt eveneens uit het voormelde verslag (...) dat door verzoekende partij werd aangehaald in haar

beroepschrift van 8 juli 2009 en in de nota die zij heeft overgemaakt n.a.v. de hoorzitting van 5 maart 2013. (...)

61. Verder wenst verzoekende partij te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing tegenstrijdig is. Zo vermeldt de verwerende partij enerzijds, in navolging van de PSA, kort samengevat dat de laad- en losactiviteiten eerder beperkt zijn en het zwaar vrachtverkeer dient te worden genuanceerd. Anderzijds stelt zij echter dat het aanbeveling verdient dat buiten de openingsuren van de aanpalende winkels zoveel als mogelijk vrachtverkeer langs de Bredabaan ontsluit ter ontlasting van de aanpalende woningen ter hoogte van de Van Praetlei. Begrijpen wie kan! Eerst minimaliseert verwerende partij het 'zwaar vrachtverkeer' om vervolgens toch te erkennen dat de ontsluiting van het bedrijf langs de Van Praetlei problematisch is. Waarom verdient het anders aanbeveling dat buiten de openingsuren van de aanpalende winkels zoveel als mogelijk vrachtverkeer langs de Bredabaan ontsluit ter ontsluiting van de aanpalende woningen ter hoogte van de Van Praetlei?

62. Tot deze ene tegenstrijdigheid blijft de motivering van de Deputatie echter niet beperkt. Op grond van het verslag van de PSA wordt namelijk in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

'Vrachtverkeer vond in het verleden op vergunde wijze zowel ter hoogte van de Bredabaan (op grote schaal) en ter hoogte van de Van Praetlei plaats.'

63. Dit standpunt van de PSA en de Deputatie is niet alleen foutief, aangezien het perceel 41-252-E waar de los- en laadactiviteiten langs de Van Praetlei plaatsvinden niet in de vroegere exploitatievergunning begrepen was (...) Bovendien is dit standpunt ook in strijd met het advies van de Afdeling Milieuvergunningen dat overigens ook door de Deputatie wordt bijgetreden en waarin het volgende wordt gesteld:

'De exploitant is momenteel niet vergund voor bepaalde activiteiten en vermogens van werktuigen, evenals het gebruik van bepaalde percelen, maar kan hiervoor een verandering aanvragen.' (...)

64. Het feit dat de Deputatie het zwaar vrachtverkeer minimaliseert en van oordeel is dat dit niet van aard is om de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving in het gedrang te brengen maakt eveneens een miskennen uit het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

65. Hoewel verzoekende partij reeds in haar beroepschrift melding maakte van het verslag van de afdeling Milieu-Inspectie van 23 december 2004 wordt hierover in de bestreden beslissing met geen woord gerept. Sterker nog, de Deputatie poneert net het tegengestelde van wat in dit verslag wordt vermeld.

66. Klaarblijkelijk heeft de Deputatie dit verslag en de specificiteit van de plaatselijke constellatie die aan de basis ligt van dit verslag niet bij haar besluitvorming betrokken. Dit impliceert dat zij bij haar oordeel over de voorliggende vergunningsaanvraag niet alle relevante elementen heeft betrokken waardoor het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

67. Tevens heeft de Deputatie ook het redelijkheidsbeginsel geschonden. Een vergunningverlenende overheid kan namelijk, uitgaande van de plaatselijke constellatie, niet in alle redelijkheid tot het besluit komen dat het aangevraagde in overeenstemming is met de onmiddellijke omgeving. Ter illustratie verwijst verzoekende partij vooreerst naar de luchtfoto die in het geïnventariseerd

stukkenbundel (...) werd gevoegd en naar de foto's waarop de af- en aanrijdende vrachtwagens die de laad- en losactiviteiten uitvoeren staan weergegeven (...). In het bijzonder wenst verzoekende partij uw aandacht te vestigen op de foto van 30 mei 2011 (...). Op deze foto is immers duidelijk te zien dat een vrachtwagen zich bij het uitvoeren van de laad- en losactiviteiten pal tegen de woning van verzoekende partij bevindt.

68. Deze feitelijke constellatie waaruit het problematisch karakter van de ontsluiting voortvloeit, is bovendien de aanleiding geweest tot het reeds hierboven aangehaalde verslag van de afdeling Milieu-Inspectie.

69. Gelet op deze plaatselijke constellatie en de daaruit voortspruitende problematische ontsluiting die ook door de afdeling Milieu-Inspectie als dusdanig werd gekwalificeerd kon de Deputatie niet in alle redelijkheid tot de conclusie komen dat de ontsluiting van het bedrijf langs de Van Praetlei bestaanbaar is met het woongebied.

70. Een ander aspect dat in het kader van de beoordeling van de bestaanbaarheid met het woongebied noch door de verwerende partij, noch door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in rekening werd gebracht betreft de bijzondere aard van het woongebied. Meer bepaald gaat het hier om het feit dat de Van Praetlei een smalle, groene en rustige woonstraat met een snelheidsbeperking van 30km/u (...) is die niet geschikt is voor zwaar vrachtverkeer".

8. De verwerende partij antwoordt dat het manifest onjuist is dat in het bestreden besluit niet werd onderzocht of de inrichting al dan niet bestaanbaar is met een woongebied. Volgens haar werd er integendeel zeer uitvoerig en gedetailleerd beschreven waarom zij tot de conclusie is gekomen dat de inrichting wel degelijk in woongebied kon worden geëxploiteerd, waarbij inzonderheid rekening werd gehouden met de aard en omvang van het bedrijf en de eventuele hinder die het kan veroorzaken. Volgens de verwerende partij blijkt uit de bestreden beslissing overduidelijk dat de bestaanbaarheid met het woongebied maximaal is gemotiveerd, met een uitvoerige beschrijving van de concrete situatie. Daarbij werd wel degelijk rekening gehouden met de aard van de activiteiten. Zij wijst erop dat artikel 5.30.0.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II) niet van toepassing is, aangezien het te dezen een klasse 2-inrichting betreft. Voorts zou de beweerdte schade door geluid en trillingen tengevolge van de vergunde activiteiten, niet bewezen zijn. Zij merkt op dat slechts een tijdelijke vergunning voor vijf jaar werd verleend met het oog op herlokalisatie. Volgens de verwerende partij spreekt het voor zich dat het

onmogelijk is een bedrijf onmiddellijk te herlokaliseren, zodat in de gegeven omstandigheden een vergunning voor een beperkte termijn hoe dan ook verantwoord is.

9. In haar memorie van wederantwoord legt verzoekster de nadruk op een "inhoudelijke discrepantie" tussen het bestreden besluit en de memorie van antwoord, waar enerzijds wordt voorgehouden dat het bedrijf perfect bestaanbaar is met het woongebied, en anderzijds dat het van groot belang is dat er slechts een herlokalisatievergunning voor vijf jaar wordt verleend. Een herlokalisatievergunning kan, nog steeds volgens verzoekster, slechts worden verleend mits voldaan is aan de voorwaarden van artikel 5.6.7 VCRO, een bepaling waar de verwerende partij zelfs geen melding van heeft gemaakt.

Beoordeling

10. Het wordt niet betwist dat de vergunde inrichting volgens het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen is in een woongebied.

Artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit bepaalt :

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving".

Krachtens voormelde bepaling kunnen inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf enkel in woongebied worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Bij het beoordelen van de bestaanbaarheid dient rekening te worden gehouden met de aard

en de omvang van het bedrijf, waardoor een inrichting inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied. Bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving dient te worden uitgegaan van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard, het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven.

11. Het vergunnen van een inrichting voor het bewerken van marmer, natuur- of kunststeen in een woongebied is geen vanzelfsprekendheid. Artikel 5.30.0.2, § 1, van Vlarem II verbiedt immers de exploitatie van dergelijke inrichtingen, behorende tot de eerste klasse, in een woongebied. Ook inrichtingen van de hoogste klasse waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 meter afstand van een woongebied vallen onder deze verbodsbepaling. In voorliggende zaak is de exploitatie in kwestie aangevraagd en vergund als een inrichting van klasse 2. Hoewel de aangehaalde verbodsbepalingen van Vlarem II te dezen dus niet van toepassing zijn, brengt de intrinsieke hinderlijkheid van een marmerverwerkend bedrijf mee dat de bestaanbaarheid met de bestemming woongebied op een restrictieve wijze moet worden beoordeeld.

12. De feitelijke vaststelling in de bestreden beslissing dat "de Van Praetlei (...) hoofdzakelijk een woonstraat (betreft) met overwegend gesloten bebouwing met twee tot drie bouwlagen (+ zadeldak), met één- en meergezinswoningen" en de kwalificatie van de Van Praetlei als "rustigere straat (...) met een in hoofdzaak woonkarakter", wijzen er niet op dat het vergunde bedrijf bestaanbaar is met het betrokken woongebied. De tegenovergestelde conclusie dringt zich veeleer op. De aanwezigheid in de Van Praetlei van enkele met naam genoemde handelszaken, doet geen afbreuk aan het hoofdzakelijk residentieel karakter van de omgeving.

Een en ander klemt des te meer aangezien de verwerende partij de beroepen beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009 grotendeels bevestigt, met inbegrip van de beperkte vergunningstermijn, terwijl die termijn volgens de in eerste aanleg beoordeelende instantie - ondanks "de stedenbouwkundige en milieutechnische bezwaren tegen een dergelijk hinderlijk bedrijf in een woonzone" - de exploitant precies de mogelijkheid moest bieden om "een alternatief te zoeken", lees te herlokaliseren.

13. De met het bestreden besluit vergunde inrichting wordt niet bestaanbaar met het woongebied om de enkele reden dat in de bijzondere vergunningsvoorwaarden wordt opgelegd dat het laden en lossen moet gebeuren "weg gericht" van de woning van verzoekster of, ruimer, door andere bijkomende voorwaarden op te leggen die het intrinsiek hinderlijk karakter van de inrichting niet wezenlijk beïnvloeden.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 28 maart 2013 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Marmerwerken Verbaendert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor marmerwerken, gelegen aan de Bredabaan 811 te Antwerpen (Merksem), slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De verzoekende partij in tussenkomst wordt verwezen in de kosten van het verzoek tot tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien januari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys